

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1969 r.

w sprawie zasad tworzenia funduszu socjalnego w prezydiach rad narodowych oraz sposobu jego wykorzystania.

Na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1968 r. o pracownikach rad narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 164) oraz art. 60 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Fundusz socjalny w budżetach zbiorczych województw (miast wyłączonych z województw) tworzy się z dotacji budżetowej w wysokości 2% planowanego rocznego osobowego funduszu płac członków prezydiów rad narodowych i pracowników rad narodowych zatrudnionych w wydziałach prezydiów rad narodowych i innych ich organach tworzonych zamiast wydziałów, do których stosuje się przepisy o wydziałach.

2. Dotacje, o których mowa w ust. 1, dzieli się proporcjonalnie do ilości etatów przewidzianych w budżetach jednostkowych rad narodowych poszczególnych stopni.

§ 2. Środki funduszu socjalnego przeznaczone są na pokrywanie bieżących wydatków związanych z uzupełnianą pomocą w zaspokajaniu potrzeb socjalno-bytowych osób określonych w § 1 ust. 1 i członków rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w szczególności w zakresie:

- 1) wypoczynku,
 - 2) lecznictwa,
 - 3) działalności kulturalno-oświatowej i turystyki,
- a także w uzasadnionych wypadkach w zakresie
- 4) pożyczek na remonty mieszkań.

§ 3. Fundusz socjalny tworzy się:

- 1) w prezydiach wojewódzkich rad narodowych dla pracowników i członków prezydiów tych rad narodowych,
- 2) w prezydiach rad narodowych miast wyłączonych z województw dla pracowników i członków prezydiów tych rad narodowych oraz dla pracowników i członków prezydiów dzielnicowych rad narodowych w tych miastach,
- 3) w prezydiach rad narodowych miast stanowiących powiaty dla pracowników i członków prezydiów tych rad

narodowych oraz dla pracowników i członków prezydiów dzielnicowych rad narodowych w tych miastach,

4) w prezydiach powiatowych rad narodowych:

- odrębnie dla pracowników i członków prezydiów tych rad narodowych,
- odrębnie dla pracowników i członków prezydiów rad narodowych niższego stopnia.

§ 4. 1. Funduszem dysponuje na wniosek właściwej rady zakładowej przewodniczący prezydium rady narodowej, w którym utworzono fundusz zgodnie z § 3, lub upoważniony przez prezydium członek prezydium rady narodowej.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), w uzgodnieniu z zarządami okręgowymi Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych, uchwalają regulamin określający zasady korzystania z funduszu socjalnego.

§ 5. Zasady gospodarki finansowej funduszem socjalnym określają przepisy o funduszach celowych, wydane na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221).

§ 6. W celu zabezpieczenia prawidłowego rozdziału środków funduszu socjalnego i społecznej kontroli nad realizacją planu i rozdziału świadczeń z funduszu — prezydium rad narodowych, w których utworzono fundusz (§ 3), współpracują z właściwymi radami zakładowymi i zarządami okręgowymi Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 stycznia 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie egzekucji sądowej grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania sądowego.

Na podstawie art. 1080 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 grudnia 1965 r. w sprawie egzekucji sądowej grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania sądowego (Dz. U. Nr 54, poz. 336) wprowadza się następującą zmianę:

- 1) dodaje się nowe §§ 9 i 10 w brzmieniu:

„§ 9. 1. Przejęcie zajętych ruchomości na własność Skarbu Państwa może nastąpić, jeżeli:

- 1) druga licytacja nie doszła do skutku,
- 2) nie ma innych wierzycieli egzekwujących,
- 3) przejęcie jest uzasadnione potrzebami: jednostek organizacyjnych sądownictwa lub prokuratury, państwowych biur notarialnych, zakładów karnych lub zakładów dla nieletnich podległych Ministrowi Sprawiedliwości.

2. Przejęcie następuje w cenie odpowiadającej $\frac{1}{3}$ wartości szacunkowej przejętych przedmiotów. Cenę tę po pokryciu z niej kosztów egzekucyjnych zalicza się na poczet dochodzonej należności.

§ 10. 1. Zajęte ruchomości, które nie zostały przejęte stosownie do przepisu § 9, komornik sprzedaje z wolnej ręki po cenie przez siebie określonej, jednakże nie niższej od $\frac{1}{3}$ ich wartości szacunkowej.

2. Jeżeli sprzedaż z wolnej ręki nie nastąpi, komornik sprzedaje zajęte ruchomości po cenie przez siebie ustalonej organizacji opieki społecznej lub innej organizacji ludu pracującego,

prowadzącej działalność oświatową, kulturalną, dobroczynną lub samopomocową.

3. Ruchomości, które nie zostały sprzedane stosownie do przepisów ust. 1 i 2, komornik sprzedaje przedsiębiorstwu prowadzącemu skup przedmiotów używanych, a gdy nie posiadają one wartości użytkowej — uspołecznionemu przedsiębiorstwu skupu surowców wtórnych.”;

2) dotychczasowe §§ 9 i 10 oznaczają się jako §§ 11 i 12.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: S. Walczak

30

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 stycznia 1969 r.

w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy ustawianiu stert, stogów, brogów i innych podobnych obiektów należy zachować co najmniej następujące odległości:

1) od wszelkich budynków w gospodarstwach uspołecznionych	— 100 m,
a w innych	— 30 m,
2) od dróg publicznych	— 50 m,
3) od lasów, zagajników i innych terenów zadrzewionych	— 100 m,
4) od torów kolejowych	— 100 m,
5) od urządzeń i przewodów linii elektrycznych wysokiego napięcia oraz innych napowietrznych linii elektrycznych	— 25 m,
6) między stertami bądź parami stert w gospodarstwach uspołecznionych	— 100 m,
7) między stertami bądź parami stert, stogów, brogów, słomy i siana w indywidualnych gospodarstwach rolnych oraz punktach skupu Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”	— 30 m,
przy czym odległość między stogami w parach nie powinna być mniejsza niż	6 m.

§ 2. Jeżeli położenie lub wielkość działki w indywidualnych gospodarstwach rolnych nie pozwala na zachowanie odległości określonych § 1 pkt 1 i 2, sterty, stogi i brogi mogą być ustawiane w odległościach nie mniejszych niż:

1) od budynków	— 20 m,
2) od dróg publicznych	— 30 m.

§ 3. Sterty, stogi lub brogi na ścierniskach powinny być oborane w promieniu 5 m.

§ 4. Sterty, stogi lub brogi ze zbożem nie młóconym, słomą, ściólką, paszami słomistymi, roślinami oleistymi i włóknistymi nie mogą zajmować powierzchni większej niż 600 m², a kubatura ich nie może przekraczać 2.500 m³.

§ 5. W okresie żniw kopy zbóż na ścierniskach znajdujących się w pobliżu torów kolejowych należy ustawiać w odległości co najmniej 30 m od nasypów kolejowych; ścierniska przy tych nasypach powinny być zaorane.

§ 6. Siano, koniczynę, lucernę i inne pasze należy składować w warunkach uniemożliwiających ich samozapalenie

się, tj. w pomieszczeniach suchych, nie zaciekających, przewiewnych, a przede wszystkim w stanie dostatecznie wysuszonym. W razie konieczności składowania wymienionych artykułów w stanie nie dosuszonym z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych należy kontrolować, szczególnie w okresie pierwszych 4 tygodni składowania, wzrost ich temperatury w celu niedopuszczenia do powstania ogniska samozapalnego.

§ 7. Podczas prac żniwnych i omłotowych należy przestrzegać zasad bezpieczeństwa pożarowego, a w szczególności:

- 1) osoby obsługujące maszyny rolnicze, poruszane za pomocą różnego rodzaju silników, obowiązane są przy ich eksploatacji stosować się do wskazań przeciwpożarowych podanych w przepisach obsługi,
- 2) urządzenia wydechowe silników spalinowych powinny być zabezpieczone przed wydobywaniem się isker,
- 3) pracujące silniki spalinowe należy tak ustawiać, aby iskry, dym lub spaliny znoszone były z wiatrem w kierunku przeciwnym od stert, stogów, brogów i budynków,
- 4) odległość miejsca ustawienia silnika spalinowego od sterty, stogu, brogu lub budynku, w którym dokonuje się omłotów, powinna wynosić co najmniej 10 m,
- 5) miejsce przeznaczony na ustawienie silnika spalinowego należy oczyścić z przedmiotów palnych, a maszyny używane przy omłocie należy ustawić na twardym podkładzie i zaopatrzyć w liny lub łańcuchy, mogące służyć do ich odciągania na wypadek pożaru.

§ 8. Silniki elektryczne nie okapturzone, używane do omłotów, należy ustawiać w odległości co najmniej 5 m od stert, stogów, brogów i budynków, w których dokonuje się omłotów.

§ 9. 1. Podczas dokonywania omłotów należy sprawdzać, czy:

- 1) koła pasowe i pasy przy młocarniach nie ocierają się o ich osłony,
- 2) słoma nie utrudnia pracy wytrząsaczy i nie jest powtórnie porywana i okręcana wokół bębna,
- 3) części cierne młocarni nie zagrzewają się nadmiernie,
- 4) instalacja i urządzenia elektryczne nie uległy uszkodzeniu,
- 5) pył i zanieczyszczenia osiadające na instalacji i urzą-